

Els vins musicals de la DO Empordà, amb Mazoni i Lluís Pérez

Hem parlat amb Jaume Pla 'Mazoni' i Lluís Pérez sobre la relació entre el vi i la música



Jaume Pla i Lluís Pérez

El bandautor bisbalenc Jaume Pla 'Mazoni' es decanta pels vins negres empordanesos, que tasta durant els menjars els caps de setmana. El celler Mas Geli de Pals és propietat de dos altres cantants, els germans Lluís i Anna Pérez, del grup vocal **In Crescendo**, que traurà disc a final d'any i inicia un seguit de col·laboracions. Per la seva banda, **Mazoni** celebrarà 20 anys de carrera fent un pòdcast i amb una gira anomenada *Vint vint*.



Jaume Pla i Lluís Pérez al Celler Mas Geli Foto: Juan Miguel Morales

Hem anat al Celler Mas Geli de Pals el primer dia de pluja de l'any. És un petit celler familiar on, a banda de vi, s'hi respira la música. I és que els dos germans propietaris del celler, en Lluís i l'Anna Pérez, formen part d'**In Crescendo**, una de les formacions vocals que es van donar a conèixer al programa de TV3 *Oh Happy Day*. Hem tingut sort i la pluja ha parat una estoneta perquè puguem visitar la vinya i fer-hi la conversa i les fotos.

Amb tanta música -la majoria de noms dels vins hi estan ben relacionats: Notes, Solista, Sense Pressa...- hem començat parlant de vins. La música ja vindrà sola. "Jo solc beure vi als menjars. Normalment els caps de setmana, però algun cop també entre setmana. No hi entenc gaire, però tinc un amic que té un restaurant i m'assessora. Com que només té vi de la DO Empordà, normalment en bec d'aquesta denominació. Vaig provant i noto que uns m'agraden més que altres, el que passa és que després no recordo les varietats. Però generalitzant, em decanto pels negres", explica **Mazoni**.



Jaume Pla i Lluís Pérez al Celler Mas Geli Foto: Juan Miguel Morales

Preguntar si escolta música a Lluís Pérez, que va estudiar composició de bandes sonores, és gairebé innecessari. O no? "Jo escolto molt poca música perquè constantment ja treballo amb la música. Escolto les cançons que estic assajant i quan vull escoltar música només per plaer prefereixo no fer cap altra cosa. Si estic conduint, prefereixo sentir la ràdio i, en tot cas, poso la música quan arribo a casa. Escolto molta música catalana, bandes sonores i sobretot el britànic Jacob Collier.

Pérez diu que dedica la meitat del temps a la música i l'altra meitat al vi: "Quan estic component i se m'acaba la inspiració, agafo una ampolla de vi. Tinc un projecte per estudiar com la música pot alterar la percepció del vi. La música ens fa sentir sensacions diferents, igual com també hi afecta l'estat d'ànim, l'hora del dia, el temps que fa o la companyia". El músic i someller proposa un joc: "Poseu el mateix vi en diferents recipients, en una copa gran oberta, en una altra de cava, en un got de vidre, en un de plàstic? i doneu-lo a tastar. Pregunteu quin agrada més. La majoria de gent no notarà que és el mateix vi".



Jaume Pla al Celler Mas Geli Foto: Juan Miguel Morales

Quan li demanem quina música cal escoltar per veure un vi Sense Pressa 2021, Lluís Pérez respon: "Depèn del moment. Ara mateix posaria una cançó de **Mazoni**". Però prossegueix: "M'imagino una música amb bastants instruments, perquè és un vi que pot semblar àgil i senzill, però que quan l'interioritzes és més complex, amb harmonies no gaire dissonants i melodies harmòniques entre si amb contrapunts i sons càlids i greus. La sensació que pesa a la boca i que és envoltant són les freqüències greus i, per tant, cal posar-hi una banda sonora aguda". Per la seva banda, Pla reflexiona: "M'imagino el que vols dir, però no sabria definir el tipus de música, perquè s'allunya de la música clàssica del segle XX de Stravinski?". El músic i vinyater concreta: "Més que una cançó seria un arranjament".

EL PAS DEL TEMPS

"La cosa més interessant del fet de ser músic i tenir un celler és que en un i l'altre cas es pot copsar la reacció del públic. En tots dos casos faig tot el mateix procés: composició, arranjaments i interpretació davant del públic amb la música, i plantar la vinya, cuidar el cep, fer el vi i donar-lo a tastar amb el vi. El tracte és sempre amb persones, a través d'emocions i sentiments", afirma Pérez. **Mazoni** va una mica més enllà: "La part del públic és igual d'important que la que fa el creador. És com una conversa en què necessites un interlocutor. Pots fer música a la teva habitació i que quedi allà, però la reacció del públic és el que li dona tot el sentit. És més, la gent fa que la cançó es transformi".

Tots dos estan d'acord en què vins i cançons són éssers vius, i no paren de créixer. "Les cançons i els vins estan vius. No és el mateix obrir un vi ara que d'aquí a dos mesos. I amb les cançons passa el mateix. N'hi ha que he tocat en directe durant molts anys i que, si un dia les reescolto al disc, em sorprenç de com eren quan les vaig enregistrar. I no vol dir que hagi fet uns arranjaments diferents, sinó que hi hem anat incorporant variacions amb el pas del temps", assegura **Mazoni**.

